

בס"ד, ט"ז בשבט תשע"ח
1 בפברואר 2018
תיק 77090

פסק דין

בעניין שבין: עו"ד שהועסק בהקמת חברה
ובין: מזמין עבודתו של העו"ד

רקע ועובדות מוסכמות

מוסכם על הצדדים שהנתבע (להלן הנתבע) העסיק את התובע (להלן התובע) כעו"ד להקים עבורו חברה ולטפל בהקמת שותפות עם אדם שלישי בשם א' (להלן השותף). השותף המליץ בפני הנתבע על העסקתו של התובע, שבעבר היה סטודנט יחד עם בנו. שני הצדדים גם מודים שהתובע ביצע את העבודה לשביעת רצונו של הנתבע.

טענות הצדדים

התובע טען שהודיע לנתבע לפני תחילת עבודתו על הסכום שהוא דורש עבור העבודה. הנתבע אמנם לא זוכר הודעה כזו אך הוא מודה שיייתכן שהיתה הודעה כזו ושכח אותה. הוא טוען שהמחיר של העבודה נראה לו גבוה מדי. לדברי התובע המחיר הוא המחיר הסטנדרטי שהוא דורש (הוא היה מוכן להציג קבלות שתתמוכנה בכך), והוא פחות ממה שמותר לו לדרוש על פי המחירון המומלץ של לשכת עורכי הדין.

הסיבה שהנתבע לא שילם את הסכום שתובע התובע היא כדלהלן: השותף חייב כסף לנתבע, והנתבע התלבט האם מותר לו להפנות את התובע לשותף כדי שזה ישלם את שכר העבודה. מכיוון שהשותף חייב לו כסף והוא חייב לתובע, מדוע שלא יפנה ישירות לשותף? יש לציין שהנתבע לא טען שאין לו כסף לשלם, ואמר שאם יחוייב לשלם הוא מוכן לכתוב "על המקום" המחאה על כל הסכום.

התובע תובע סכום של 7,211 ₪ כולל מע"מ. הנתבע הודיע שהוא מוכן לשלם את הסכום אם על פי ההלכה אסור לו לסרב לשלם ובמקום זה להפנות את התובע לשותף. במקרה זה הוא מוכן גם לשלם לתובע 250 ₪ השתתפות באגרת בית הדין.

דיון הלכתי

הלכה פסוקה היא, שכשיש ללווה נכסים או כסף משלו - עליו לשלם את חובו מכספו, ואינו יכול להפנות את הנושה שלו או את ההוצאה לפועל לאדם שלישי שחייב לו כסף (קצות החושן סי' פו ס"ק ב; נתיבות המשפט סי' פו ס"ק ג; ערוך השולחן חו"מ סי' פו סעיף ה).

החלטה

- א. הנתבע חייב לשלם לתובע 7,461 ₪ תוך שלושים יום ממתן פסק הדין.
- ב. החלטה הסופית נמסרה לצדדים בעל פה בסיום הדיון שהתקיים בראש חודש שבט תשע"ח, 17 בינואר 2018, ולכן ישלם הנתבע את הסכום הנזכר עד ראש חודש אדר תשע"ח, 16 בפברואר 2018.

בזאת באתי על החתום

הרב יהונתן בלס, אב"ד